

Σύμβαση ΕΛΛΑΔΑΣ- ΑΡΜΕΝΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3014¹
(ΦΕΚ Α' 103/2.5.2002)

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Ερεβάν την 12η Μαΐου 1999, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

η Ελληνική Δημοκρατία
και
η Δημοκρατία της Αρμενίας

επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και επιβεβαιώνοντας την προσπάθεια τους να προωθήσουν και να ενισχύσουν τις οικονομικές, επιστημονικές, τεχνικές και πολιτιστικές σχέσεις μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

¹ Με την Ανακοιν. Υπ. Εξωτερ. Φ.0544/ΑΣ 506/Μ.4994/2003, ΦΕΚ Α 224/25.9.2003 ,ορίζεται ότι: "Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (Σημ. δηλαδή την 18η Ιουλίου 2002) οι δε διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά στους φόρους τους παρακρατούμενους στη πηγή, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ, και

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους για διαχειριστικές χρήσεις που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ".

Άρθρο 1
ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2
ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,

ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Αρμενίας:

i) ο φόρος επί των κερδών,

ii) ο φόρος εισοδήματος,

iii) ο φόρος επί της περιουσίας,

iv) ο φόρος επί γαιών,

(εφεξής αναφερόμενος ως «Αρμενικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επί πλέον, ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιεσδήποτε σημαντικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II
ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Δημοκρατία της Αρμενίας, όπως η έννοια του κειμένου απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της θάλασσας, του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ)ο όρος «Δημοκρατία της Αρμενίας» περιλαμβάνει το έδαφος της Δημοκρατίας της Αρμενίας συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, επί των οποίων η Δημοκρατία της Αρμενίας ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα και δικαιοδοσία σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και την εσωτερική νομοθεσία,

δ)ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

ε)ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η)ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

i)οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

ii) οιοδήποτε νομικό πρόσωπο που έχει συσταθεί σύμφωνα με τους ισχύοντες νόμους σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

θ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

ι) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

i) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

ii) στην Δημοκρατία της Αρμενίας, τον Υπουργό Οικονομικών και Οικονομίας ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2.Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης οποιαδήποτε στιγμή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σ' αυτή θα έχει, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους όσον αφορά στους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, οποιασδήποτε έννοιας κατά τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύουσας εκείνης της έννοιας που δίδεται σ' αυτό τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1.Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει οιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω της κατοικίας του, τόπου καταχώρισής του, τόπου διαμονής του, τόπου διοίκησης των δραστηριοτήτων του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, και περιλαμβάνει επίσης αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε τοπική αρχή του. Αυτός ο όρος όμως δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές αυτού του Κράτους ή κεφάλαιο που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος.

2.Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν έχει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από τα δύο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της καταχώρησής του. Στη περίπτωση που η έδρα της καταχώρησης του εν λόγω προσώπου βρίσκεται και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) τόπος διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξερεύνησης, εκμετάλλευσης ή εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής, ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες εποπτείας συνδεδεμένες με αυτά συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν το εργοτάξιο ή το έργο κατασκευής ή εγκατάστασης διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει :

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε) , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου η οποία προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο- εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7- ενεργεί για

λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τύπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Ανεξάρτητα με τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, μία ασφαλιστική εταιρεία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εκτός από την περίπτωση της αντισφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν συλλέγει ασφάλιστρα στα εδάφη του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μέσω ενός προσώπου, εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμηθεία ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας, και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαιώματα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοίαρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 έχουν επίσης εφαρμογή στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μίας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος

μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση.

2.Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και χωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3.Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Ωστόσο, καμία έκπτωση δεν θα επιτρέπεται όσον αφορά στα ποσά, εάν υπάρχουν, τα καταβαλλόμενα (εκτός από τις αποδόσεις των πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης, υπό μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών ή άλλων παρόμοιων καταβολών, σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων ή υπό μορφή προμήθειας, για παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για διαχείριση ή, εκτός των περιπτώσεων των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό μορφή τόκων που προκύπτουν από δανεισμό χρημάτων στη μόνιμη εγκατάσταση.

Ομοίως, δεν λαμβάνονται υπόψη, κατά τον προσδιορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης, ποσά που έχουν χρεωθεί (εκτός από τις αποδόσεις των πραγματικών δαπανών), από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης, υπό μορφή δικαιωμάτων, αμοιβής ή άλλων παρόμοιων καταβολών σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων, ή υπό μορφή προμήθειας για παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για διαχείριση, ή, εκτός των περιπτώσεων των τραπεζικών επιχειρήσεων υπό μορφή τόκων που προκύπτουν από δανεισμό χρημάτων στο κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα κέρδη που αποδίδονται σε μία μόνιμη εγκατάσταση με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να προσδιορίζει τα φορολογητέα κέρδη με βάση αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Η υιοθετηθείσα όμως μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται σε αυτό το άρθρο.

5.Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.

6.Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7.Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος τα οποία αντιμετωπίζονται χωριστά σε άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1.Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2.Κέρδη που αποκτά μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

3.Κέρδη ή εισόδημα που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνει εισόδημα από χρήση, συντήρηση ή εκμίσθωση εμπορευματοκιβωτίων (περιλαμβανομένων των ρυμουλκών και του απαραίτητου εξοπλισμού για την μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων) σε σχέση με τη μεταφορά αγαθών ή εμπορευμάτων σε διεθνείς μεταφορές.

4.Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 έχουν επίσης εφαρμογή στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «POOL» σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1.Αν

α)επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης **άλλου** Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου - μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευονται η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1.Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2.Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αυτοί οι τόκοι μπορούν, όμως επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα ή ομολογίες καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από τόκους σύμφωνα με τη νομοθεσία ή τους κανονισμούς του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του Άρθρου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ'

αυτό, ή αν παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο σημαίνει, πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, και ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο σε σχέση με το οποίο καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι αυτό το ίδιο το Κράτος, μία τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, ελλείπει μιάς τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη που προκύπτουν από την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1,2 και 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν διατηρεί κατά συνήθη τρόπο μια καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν έχει μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες

καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων, λογιστών και ελεγκτών.

Άρθρο 15 ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μία περίοδο δώδεκα μηνών η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν συνδέεται εύλογα με τις δραστηριότητες μίας μόνιμης εγκατάστασης ή μίας καθορισμένης βάσης που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16 ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή οποιουδήποτε παρόμοιου οργάνου μίας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτά ένα πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ένας αθλητής από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ασκούμενες μέσα στα πλαίσια πολιτιστικών ή αθλητικών ανταλλαγών που έχουν συμφωνηθεί από τις Κυβερνήσεις των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών και δεν πραγματοποιούνται με σκοπό το κέρδος, εξαιρείται από τη φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος που ασκούνται αυτές οι δραστηριότητες.

Άρθρο 18 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Με τις επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1.α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή

ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2.α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία τοπική αρχή αυτού ή από φορείς που συστήθηκαν από το Κράτος αυτό ή την τοπική αρχή αυτού, σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την τοπική αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μια τέτοια σύνταξη όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επαγγελματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Αμοιβές τις οποίες κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει για διεξαγωγή έρευνας ή μελέτης ανώτερου επιπέδου ή για διδασκαλία, κατά τη διάρκεια μίας περιόδου που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή σε άλλο παρόμοιο οργανισμό ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης ή έρευνας στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αναγνωρισμένο από αυτό το άλλο Κράτος, δεν φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα από έρευνα, εάν αυτή η έρευνα αναλαμβάνεται όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά για ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 21 ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβασή του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησής, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 22 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, που δεν αντιμετωπίζονται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μία καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 23 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη προκύπτουν από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ
ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 24
ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Αν κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο – μνημονευθέν Κράτος αναγνωρίζει:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

Μία τέτοια έκπτωση όμως και στις δύο περιπτώσεις δεν υπερβαίνει, εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίσθηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, μία απαλλαγή, ή μείωση, από τους φόρους που καλύπτονται από αυτή τη Σύμβαση, παρέχεται σ' αυτό το Κράτος, ο φόρος που θα είχε καταβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, αλλά λόγω μίας τέτοιας απαλλαγής ή μείωσης δεν έχει καταβληθεί, θεωρείται ότι έχει καταβληθεί για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

3. Αν καταβάλλονται μερίσματα από μία εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η πίστωση φόρου θα λαμβάνει υπόψη (πλέον του οποιουδήποτε φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1) το φόρο τον καταβλητέο από την εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25
ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα όσον αφορά την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Πρόσωπα άνευ υπηκοότητας που είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκειται ή μπορεί να υπαχθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται

σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους. Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού της φορολογητέας περιουσίας αυτής της επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, έχουν εφαρμογή σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την υπόθεσή του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 25, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται η μία την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μίας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους

αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μίας Επιτροπής αποτελούμενης από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 27

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχουν πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 28

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παρέχουν αμοιβαία βοήθεια και υποστήριξη στην είσπραξη των φόρων μαζί με τους τόκους, τα έξοδα, τις προσαυξήσεις, ποσά που πρέπει να συνεισπραχθούν και πρόστιμα που δεν έχουν ποινικό χαρακτήρα αναφερόμενα στο άρθρο αυτό ως «φορολογικές αξιώσεις».

2. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή σε όλους τους φόρους που εισπράττονται από ή για λογαριασμό της Κυβέρνησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

3. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου:

i) ο όρος «αιτούν Κράτος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο κάνει αίτηση για αμοιβαία βοήθεια σχετικά με την είσπραξη των φόρων,

ii) ο όρος «επιστρατευόμενο Κράτος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για αμοιβαία βοήθεια σχετικά με την είσπραξη των φόρων.

4. Οι αιτήσεις για βοήθεια από την αρμόδια αρχή του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για είσπραξη φορολογικών αξιώσεων περιλαμβάνουν ένα πιστοποιητικό από αυτή την

αρχή το οποίο θα πιστοποιεί ότι, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, οι φορολογικές αξιώσεις θα έχουν οριστικοποιηθεί.

Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου, μία φορολογική αξίωση είναι οριστική όταν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία να εισπράξει αυτή τη φορολογική αξίωση και ο φορολογούμενος δεν έχει άλλα δικαιώματα για αναστολή της εισπραξής. Οποιοσδήποτε ενέργειες που αμφισβητούν την ύπαρξη ή το σύνολο των φορολογικών αξιώσεων και/ή την νομιμότητα των οργάνων εισπραξής υποβάλλονται μόνο στην αρμόδια αρχή του αιτούντος Κράτους. Στην περίπτωση που μία νόμιμη ενέργεια λαμβάνεται αντίθετα προς τα προαναφερόμενα, το επιστρατευόμενο Κράτος μόλις πληροφορηθεί αυτό είτε από το αιτούν Κράτος ή από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αναστέλλει την εφαρμογή της διαδικασίας έως την έκδοση μίας εκτελεστέας απόφασης.

5. Το όργανο το επιτρέπων την εκτέλεση της αίτησης η οποία διαβιβάστηκε από το αιτούν Κράτος γίνεται αποδεκτό, αναγνωρίζεται, συμπληρώνεται ή αντικαθίσταται από ένα όργανο που επιτρέπει την εκτέλεσή της στο έδαφος του επιστρατευόμενου Κράτους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, και θεωρείται ως αξίωση αυτού του Κράτους.

6. Μία φορολογική αξίωση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους η οποία γίνεται αποδεκτή για εισπραξη από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εισπράττεται από το άλλο Κράτος σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς που εφαρμόζονται για την εισπραξη των εν λόγω φόρων αυτού του άλλου Κράτους. Η εν λόγω «φορολογική αξίωση» δεν απολαμβάνει κανένα προνόμιο στο επιστρατευόμενο Κράτος και αυτό δεν υποχρεούται να εφαρμόσει μέτρα εκτέλεσης που δεν προβλέπονται από τους νόμους και τους κανονισμούς του αιτούντος Κράτους.

7. Ποσά που εισπράττονται από την αρμόδια αρχή του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σύμφωνα με αυτό το άρθρο αποδίδονται στο αιτούν Κράτος. Ωστόσο, οποιοδήποτε έξοδο προκύπτει κατά την εισπραξη των φόρων βαρύνει το επιστρατευόμενο Κράτος. Οποιοσδήποτε επιπλέον προσαυξήσεις για ληξιπρόθεσμες πληρωμές επιβαλλόμενες σύμφωνα με τη νομοθεσία του επιστρατευόμενου Κράτους αποδίδονται στο αιτούν Κράτος.

8. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών με αμοιβαία συμφωνία καθορίζουν τις απαραίτητες διαδικασίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του Άρθρου.

Άρθρο 29 ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο την ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης.

2. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά στους φόρους τους παρακρατούμενους στη πηγή, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο το οποίο αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ, και

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους, για διαχειριστικές χρήσεις που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 31 ΛΗΞΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να επιδώσει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω διπλωματικής οδού, έγγραφη γνωστοποίηση της καταγγελίας κατά ή πριν την τριακοστή ημέρα του Ιουνίου οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους από το πέμπτο έτος που ακολουθεί εκείνο στο οποίο τέθηκε σε ισχύ η Σύμβαση. Σ' αυτή τη περίπτωση, η παρούσα Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο επιδόθηκε η γνωστοποίηση της καταγγελίας, και

β) όσον αφορά του λοιπούς φόρους, για διαχειριστικές χρήσεις που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο στο οποίο επιδόθηκε η γνωστοποίηση καταγγελίας.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφωντες νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν τη παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Ερεβάν την δωδεκάτη Μαΐου του 1999 σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική, Αρμενική και Αγγλική γλώσσα, και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση διάστασης ερμηνείας, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για την Δημοκρατία της Αρμενίας

Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας

Υφυπουργός Οικονομικών
και Εθνικής Οικονομίας

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 30 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 2 Μαΐου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ